

videre som følge af senere tilkomne love nu hverken er korrekt eller udtømmende, foreslås den ophævet.

Som ny § 62 foreslås indsat bestemmelser om testamentariske væрге. Paragraffen, der træder i stedet for 1868-lovens § 11, opretholder den gældende adgang for arveladeren til ved testamente at træffe bestemmelse om, hvem der som væрге skal bestyre de midler, han efterlader en umyndig. Denne adgang har arveladeren, uanset om den umyndige i forvejen har en fast væрге.

Samtidig med overførelsen af reglerne om testamentariske væрге til myndighedsloven har justitsministeriet fundet det rigtigst at foreslå reglerne ændret på visse punkter, som vil blive omtalt nedenfor. Herudover er der foretaget ændringer, som dels er begrundet i regleres indpasning i myndighedsloven, dels er af rent sproglig karakter.

I *stk. 1* foreslås beføjelsen til at tilsidesætte arveladerens bestemmelse henlagt til overøvrigheden i stedet for som hidtil til justitsministeriet. Det findes bedst stemmende med myndighedslovens øvrige regler, at afgørelsen fremtidig træffes af de myndigheder, som i øvrigt har indseende med den umyndiges forhold.

Henvisningerne i *stk. 2* indebærer, at myndighedslovens almindelige regler om betingelserne for værgebesiddelse, om værgens pligter og tilsynet med værgemålet samt om fratagelse af værgemålet finder anvendelse på den testamentariske væрге. Bestemmelsen medfører ingen realitetsændringer i forhold til de hidtil gældende regler. Dog foreslås kompetencen til at fratage den testamentariske væрге værgemålet henlagt fra justitsministeren til de myndigheder, som i øvrigt træffer bestemmelse om fratagelse af værgemål, jfr. henvisningen til § 17, stk. 3.

Efter de gældende regler skal der beskikkes en

ny væрге, såfremt værgemålet fratages den testamentariske væрге. Justitsministeriet må imidlertid finde det rettest, at bestyrelsen af formuen i denne situation overgår til den faste væрге i overensstemmelse med lovens almindelige regler.

1868-lovens § 11 indeholder ingen regler om, hvorledes der skal forholdes, såfremt den testamentariske væрге ikke ønsker at overtage værgemålet. Der findes heller ikke bestemmelser om retsstillingen, såfremt værgen efter at have overtaget værgemålet afgår ved døden eller frasiger sig værgemålet. Også i disse tilfælde må justitsministeriet anse det for rettest, at lovens almindelige regler finder anvendelse.

Endelig indeholder § 11 i 1868-loven udførlige regler om indberetningspligt for skifteretter og andre, der måtte finde arveladers testamentariske bestemmelse stridende imod den umyndiges tarv. Disse regler har justitsministeriet ikke fundet grund til at gentage i forslaget. Om nødvendigt vil der administrativt kunne gives forskrifter herom til værgerne og de tilsynsførende myndigheder.

Til § 2.

Ikrafttrædelsestidspunktet svarer til overfor-mynderilovens ikrafttrædelsestidspunkt.

Til § 3.

Myndighedsloven gælder for Færøerne, og ændringerne vil kunne sættes i kraft på Færøerne ved kgl. anordning efter forhandling med det færøske hjemmestyre.

Myndighedsloven er sat i kraft i Vestgrønland ved kgl. anordning nr. 63 af 6. marts 1959. Det overvejes endvidere for tiden at sætte loven i kraft også for Nord- og Østgrønland.